

عنوان مقاله:

تحلیل نور در فضای معماری ایرانی نمونه موردی بازارهای تاریخی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سعید خوش نیت - دکترای معماری و استادیار دانشگاه آزاد ارومیه، ایران

ندا جعفری فرد - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد ارومیه، ایران

فروز خلیل زاده

خلاصه مقاله:

استفاده از نور روز در معماری، علاوه بر تامین نیازهای روحی و جسمی انسان، سبب کاهش مصرف انرژی های تجدید ناپذیر نیز می شود. از این رو، معماری ایرانی دستاوردها و تجربیات با ارزشی دارد که نیازمند بازشناسی و معرفی به جامعه معماران ایران و جهان است. نور اولین عامل نشاط و سرزندگی از هر دو نظر کاربرد عملی و مفاهیم کیفی در فضای معماری نسبت به سایر عناصر تشکیل دهنده ی فضا می باشد. در طراحی معماری، با بازی نور که از طرف نشانه شناسان عرفانی اسلامی، بر آن تاکید شده سعی در بهره گیری از نور طبیعی بر اساس اقلیم، شده و تلاش شده تا از بهره گیری از نور مصنوعی که حاصل انرژی های تجدید ناپذیر است؛ جلوگیری شود. نشانه شناسان عرفانی اسلامی نور را نشانه وحدت خدا نستند. می دادر این مقاله با روش تاریخی اسنادی و میدانی به مطالعه و تحلیل نقش نور در معماری ایرانی می پردازیم و با ابزار کتابخانه ای و بررسی اسناد و مدارک مکتوب با توصیف و تحلیل این عنصر از معماری، اسلامینورگیری در بازارهای سنتی را از جانب عملکردی و روانی بررسی می کنیم نتایج تحقیق، ارتباط نوع و جای گیری نورگیر را با کیفیت نور داخلی از نظر فیزیک نور، روشن کرده و توانسته الهام بخش معماران معاصر برای افزایش عملکرد نوری فضا و طراحی نورگیر در فضاهایی با عملکرد مدرن، باشد

کلمات کلیدی:

نور، معماری ایرانی، بازار سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/673733>

